

Udpluk fra Salmernes Bog

Hold din hånd under mig

(Salmernes Bog kap. 6)

¹ Af David.

² Gud, straf mig ikke, når du er vred,
slå mig ikke, når du er oprørt.

³ Hold din hånd under mig, for jeg er svag,
gør mig rask, min krop er syg.

⁴ Jeg er så fuld af angst.

Hvor længe endnu?

⁵ Du er trofast, kom tilbage,
grib mig, red mig!

⁶ Ingen kalder da på dig, når de er døde,
hvem takker dig i dødsriget måske?

⁷ Jeg har sukket mig træt.

hver nat græder jeg,
min seng svømmer i tårer.

⁸ Mit blik er tåget af sorg,
det er slukket, jeg har så mange fjender!

⁹ Gå jeres vej, jer, der gør mig ondt.

Gud har hørt mig græde.

¹⁰ Gud har hørt mig bede,

Gud lytter til min bøn.

¹¹ Han fylder mine fjender med angst og skam.

I ét nu skal de flygte, nedgjorte, foragtede.

Herren er min hyrde

(Salmernes Bog kap. 23)

¹ Af David.

Herren er min hyrde, jeg savner ingenting.

² Han lader mig ligge i den grønne eng.

Han fører mig til det stille vand.

³ Han giver mig mod og viser mig vej,
den rette vej.

⁴ Selvom jeg går i dødsskyggens dal,

frygter jeg ingenting,

for du er med mig, du er min hyrde,

du gør mig tryk.

⁵ Du dækker bord til mig,

mens mine fjender må se på.

Du fylder mit bæger til randen,

du stryger min pande med olie.

⁶ Gud viser mig sin godhed,

han er trofast imod mig, så længe jeg lever,

jeg skal bo i Guds hus

alle mine dage.

Forfra og bagfra omslutter du mig

(Salmernes Bog kap. 139)

¹ Af David.

Herre, du ser ind i mig, ser alt af mig.

² Du ved, hvornår jeg sætter mig og rejser mig,

på lang afstand kan du se, hvad jeg tænker.

³ Du ved, hvor jeg går, og hvor jeg hviler mig,

du ved, hvor jeg går hen.

⁴ Der er ikke et ord på min tunge,

som du ikke kender til.

⁵ Forfra og bagfra omslutter du mig,

du holder din hånd over mig.

⁶ Det er for vidunderligt for mig at forstå,

det er alt for stort at forstå.

⁷ Hvor kan jeg gemme mig for dig,
hvor kan jeg flygte hen, så du ikke ser mig?

⁸ Hvis jeg rejser op i himlen, så er du dér,
hvis jeg går ned i dødsriget, er du også dér.

⁹ Hvis jeg låner morgenrødens vinger,
for at slå mig ned ved det yderste hav,

¹⁰ så leder din hånd mig også dér,
din højre hånd griber fat i mig.

¹¹ Hvis jeg siger: »Jeg vil gemme mig i mørket,
gøre lyset til nat,«

¹² så ser du gennem mørket,
natten er som den lyse dag for dig,
nat og dag det samme.

¹³ Det var dig, der skabte mine nyrer,
du vævede mig i min mors mave.

¹⁴ Jeg takker dig for det vidunderlige, at jeg blev skabt.
Det, du gør, er vidunderligt –
det ved jeg meget godt.

¹⁵ Mine knogler var ikke skjult for dig, da de blev til i det skjulte,
da de blev til, langt inde i mørket.

¹⁶ Dine øjne så mig som foster,
mine dage var skrevet i din bog,
de var bestemt for mig, før en eneste af dem blev til.

¹⁷ Hvor er dine planer for mig vidunderlige, Herre,
hvor er de mange.

¹⁸ Jeg tæller dem, men der er flere end sand,
og når jeg er færdig med at tælle, er jeg stadig hos dig.

¹⁹ Jeg beder dig om at dræbe de onde, Herre.
Væk med dem, de er blodtørstige.

²⁰ De bagtaler dig,
lyver om dig.

²¹ Jeg hader jo dem, der hader dig,
jeg afskyr dine fjender.

²² Mit had mod dem er grænseløst,
de er også blevet mine fjender.

²³ Udforsk mig, Gud, lær mit hjerte at kende,
prøv mig af, og kend mine urolige tanker.

²⁴ Se, om min vej fører til afguder,
led mig på vejen til evigheden.